

være til Hinder for, at Medlemmer af de ved Lovforslagets Forelæggelse allerede bestaaende Skovforeninger kan vedblive at være Medlemmer af samme, selv om deres samlede Skovareal overstiger 50 ha, naar et saadant Medlem kun anviser 50 ha til Tilsyn gennem Foreningen“. Det var det, den højtærede Minister for et Øjeblik siden talte om. Denne Bemærkning i Betænkningen synes imidlertid overflødig, medmindre man gaar ud fra, at der ikke kan optages nye Medlemmer, som har over 50 ha Skovareal, og saafremt dette er Meningen, ja, saa maa Lovforslagets Tekst ganske utvivlsomt forandres.

Idet jeg anbefaler Lovforslaget til Vedtagelse i dette høje Ting, ønsker jeg at udtale en Tak til den højtærede Landbrugsminister for Lovforslagets Fremkomst, idet jeg haaber, at det maa medføre en fortsat Udvikling til Fremme af Smaaskovsplantningen her i Landet.

Bruun: Kærnepunktet i det her foreliggende Lovforslag er, at Skovbrugets Konsulenter ligesom Landbrugets og Havebrugets Konsulenter kan faa Del i et Statstilskud paa samme Maade som Landbrugets og Havebrugets Konsulenter. Naar 25 Ejere af Smaaskove danner en Forening, kan de efter Lovforslaget faa indtil 2 000 Kr. til Hjælp til deres Konsulent baade til hans Lønning, til hans Tjenesterejser og til hans Medhjælp. Lovforslaget betyder en stor Imødekommen overfor Skovbruget. Jeg kan, ligesom det ærede 3die Medlem for 6te Kreds (Hauch), ogsaa fra Skovbruget bringe den højtærede Landbrugsminister en Tak for dette Lovforslags Fremkomst. Det er imidlertid blevet noget ændret i det høje Folketing, og flere af disse Ændringer er efter min Mening ikke ganske heldige. Dog maa jeg sige, at Ændringen til § 1, hvorved de 2 000 Kr., som en Konsulent maa oppebære, ogsaa kan anvendes til andet end til selve Konsulentens Lønning, bl. a. ogsaa, som jeg sagde før, til Medhjælp og Rejsseudgifter, er meget heldig. Ligeledes er det heldigt, at Fordringen i § 2, 2det Stykke, om, at der skal 1 000 ha skovbevokset Areal til, for at der kan dannes en Forening, ikke er blevet gjort aldeles obligatorisk, idet Ministeren, hvor Forholdene taler derfor, kan dispensere derfra. Ogsaa denne Ændring maa siges at være betimelig. Der er nemlig allerede nu en Del Foreninger, som ikke kan naa op til disse 1 000 ha indenfor en vis nogenlunde heldig Administrationskreds, og som derfor vil være

afskaarne fra at komme ind under Loven, hvis Fordringen om de 1 000 ha bestemt skulde overholdes. Dette vilde maaske ogsaa kunde afskrække adskillige Medlemmer fra at danne nye Foreninger.

Folketingets Udvalg har strøget den sidste Linie i Lovforslaget, som gaar ud paa, at Konsulenterne skal være danske Skovbrugskandidater. Jeg tror ikke, at dette er ganske heldigt. Det er gjort med den Begrundelse, at da der hverken for Landbrugets eller Havebrugets Konsulenters Vedkommende fordres, at Konsulenterne skal være Landbrugs- eller Havebrugskandidater, maatte ogsaa Skovbruget kunne undvære en Bestemmelse om, at Konsulenten skal være Skovbrugskandidat, saaledes at det staaer Foreningerne frit for at vælge, hvem de vil, hvad enten han er faglig uddannet eller ikke. Jeg tror, at dette er et Fejlsyn fra Folketingsudvalgets Side. Ærede Medlemmer vil kunne forstaa, at der er overordentlig stor Forskel mellem Driften af Skovbrug og af Landbrug. I Landbruget har vi den kortvarige Omdrift, 1—2-aarige Kulturer, medens man i Skovbruget modsat har den lange Omdrift paa op mod 70—80—90 Aar. Som Følge af denne ganske forskellige Driftsmaade vil Forudsætningerne for disse Konsulenters Sagkundskab i nogen Maade ogsaa være forskellige. Man maa kunne fordrø nok saa megen Fagkundskab og Sagkundskab, og at det er Mænd med nogenlunde Erfaring, der skal have at gøre med en saadan Driftsform som den, Skovbruget har. En Fejl, der er begaaet i et Landbrug, lad os sige med et fejl Sædskifte, opdages i Løbet af et Aarstid og kan redresseres i samme Tid. Den volder ikke Ejeren synderlig Skade udover det ene Aar, hvorimod et fejl Skifte i Skovbruget maaske først opdages efter mange, mange Aars Forløb og samtidig med, at det har voldt Ejeren betydelig Skade i en Række Aar, fremdeles vil volde Ejeren Tab, lige indtil den Træmasse, der staaer i Skoven, er hugstmoden. En Fejl i Skovbruget vil kunne hævne sig ganske anderledes paa Ejeren end en Fejl i Landbruget paa Ejeren af Landbruget. Det er en af de Grunde, hvorfor man skal være yderlig varsom, naar man vælger en Skovbrugskonsulent, og hvorfor man maa kunne fordrø nogen Sagkundskab af en saadan Mand. Hvis dette Lovforslag kommer til Udvalgsbehandling, vil jeg gerne i Udvalget fremsætte et Forslag, som kunde ændre dette Punkt. Jeg tror, at det vilde være heldigt, ogsaa fordi dette er en Sag, som er en Sam-